

Ketouvim (hagiographies) - Ecclésiaste

Chapter 12

- 12,1 יִזְכֹּר, אֶת-בוֹרְאֵיךָ, בְּיָמֶיךָ, בְּחֹרֶתֶיךָ: עַד אֲשֶׁר לֹא-יָבֹאוּ, יָמֶיךָ הַנֶּעֱשֶׂה, וְהִגִּיעוּ שָׁנִים, אֲשֶׁר תֹּאמַר אִין-לִי בָהֶם חֶפֶץ.
- 12,2 עַד אֲשֶׁר לֹא-תִחַשֵׁן הַשֶּׁמֶשׁ, וְהָאֹר, וְהַיָּרֵחַ, וְהַכּוֹכָבִים; וְשָׁבוּ הָעֵבִים, אַחֵר הַגָּשָׁם.
- 12,3 בַּיּוֹם, שֶׁיִּזְעוּ שְׁמַרֵי הַבַּיִת, וְהַתְּעוּתוֹ, אֲנָשִׁי הַחֵיל; וַיִּבְטְלוּ הַטַּחֲנוֹת כִּי מַעֲטוֹ, וְחִשְׁכוּ הָרָאוֹת בְּאַרְבּוֹת.
- 12,4 וְסִגְרוּ דְלָתִים בְּשׁוּק, בְּשַׁפֵּל קוֹל הַטַּחֲנוֹה; וַיִּקּוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר, וַיִּשְׁחוּ כָל-בָּנוֹת הַשִּׁיר.
- 12,5 גַּם מִגִּבֵּה יִרְאוּ, וְחַתְּמִתִּים בְּדֶרֶךְ, וַיִּנְאֹץ הַשִּׁקָּד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגָב, וְתִפְרַר הָאֲבִינִיָּה: כִּי-הֵלֶךְ הָאָדָם אֶל-בֵּית עוֹלָמוֹ, וְסָבְבוּ בְּשׁוּק הַסּוּפְדִים.
- 12,6 עַד אֲשֶׁר לֹא-יִרְחַק (יִרְתַּק) חֵבֶל הַכֶּסֶף, וְתִרְוֹץ גִּלְתִּי הַזֶּהָב; וְתִשָּׁבֵר בַּד עַל-הַמְּבוּעַ, וְנִרְץ הַגִּלְגָּל אֶל-הַבּוֹר.
- 12,7 וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל-הָאֶרֶץ, כְּשִׁתְּיָה; וְהָרוּחַ תִּשׁוּב, אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר גִּתְּיָה.
- 12,8 הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת, הַכֹּל הַבֵּל.
- 12,9 וַיִּתֵּר, שְׁתֵּי קֹהֶלֶת חֲכָם: עוֹד, לַמַּד-דַּעַת אֶת-הָעָם, וְאֵזֶן וְחִקָּר, תִּקּוֹן מִשְׁלִים הַרְבֵּה.
- 12,10 בִּקְשׁ קֹהֶלֶת, לִמְצֹא דְבָרֵי-חֶפֶץ; וְכָתוּב יֵשֶׁר, דְּבָרֵי אֱמֶת.
- 12,11 דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּדֶרֶבֶנוֹת, וְכַמְשֻׁמְרוֹת גִּטּוּעִים בְּעֲלֵי אֶסְפוֹת; גִּתְּנוּ, מִרְעָה אֶחָד.
- 12,12 וַיִּתֵּר מִהֶמְהָ, בְּנֵי הַזֶּהָר: עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה אִין קֶץ, וְלִהְיֶה הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשִׁיר.
- 12,13 סוּף דְּבָר, הַכֹּל נִשְׁמַע: אֶת-הָאֱלֹהִים יִבֹּא וְאֶת-מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר, כִּי-זֶה כָל-הָאָדָם.
- 12,14 כִּי, אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה, הָאֱלֹהִים יִבֹּא בְּמִשְׁפָּט, עַל כָּל-נֶעְלָם: אִם-טוֹב, וְאִם-רָע. {ש}